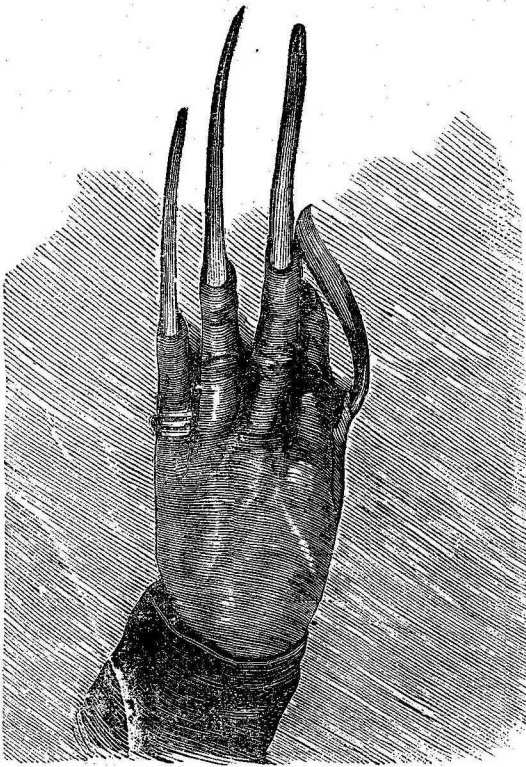

τινος χρόνου και μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν τῆς Δύσεως, ἰδίως εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ δὲν ἔφθασεν εἰσέτι τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως, ὃν παρατηροῦμεν ἐν Σιὰμ καὶ ἀλλαχοῦ!

ὄνυχες τοῦ σιμου.

Καθ' ἡμᾶς ἡ τοιαύτη συνήθεια ἀποκτηνώνει τὸν ἄνθρωπον, διότι πρὸς τοῖς ἄλλοις καθιστᾷ αὐτὸν ἐντελῶς ἀνίκανον πρὸς τὰς ἐργασίας ἐκεῖνας τῶν χειρῶν, αἵτινες ἀναδεικνύουσιν αὐτὸν ὑπέρτερον τῶν ἀλόγων ζώων.

Ὁ ἀλάνθαστος συνήγορος.

Ἵπῃρχεν εἰς τινα κωμόπολιν δικηγόρος τις, ὅστις ἐφημίζετο διὰ τὰς καλλίστας συμβουλὰς του. Χωρὶς δέ τις, γνωστὸς τῷ δικηγόρῳ, ὅστις οὐδέποτε εἶχεν ἀναμειχθῆ εἰς δίκας, τὸν ἐπεσεκέσθη μίαν πρωΐαν· ἀφοῦ δὲ ἀντήλλαξαν τὰς συνήσεις φιλοφρονήσεις, «Λοιπὸν, μπάριμπα Γιάννη, εἶπεν ὁ Δ. εἰς τί χρεωστῶ τὴν ἐπίσκεψίν σου ταύτην;»

«Ἐπιθυμῶ, εἶπεν ἐκεῖνος, νὰ μοι δώσης μίαν συμβουλὴν.»

«Εἰς ποῖαν ὑπόθεσιν;»

«Ὡ, εἶπεν ὁ μπάριμπα Γιάννης, σεῖς γνωρίζετε, ὅτι

ἐγὼ ποτὲ δὲν ἐπῆγα εἰς τὸ δικαστήριον, οὔτε ἔχω διενέξεις μὲ κανένα; Ἄλλ' ὅμως ἐπιθυμῶ μίαν συμβουλὴν ἀπὸ σᾶς γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακόν.»

«Ἀλλὰ, μπάριμπα Γιάννη μου, χωρὶς νὰ γνωρίζω τὴν ὑπόθεσιν, πῶς δύναιμι νὰ δώσω συμβουλὴν; Εἰπέ μου τὴν ὑπόθεσιν καὶ εὐχαρίστως σὲ δίδω τὴν γνώμην μου.»

«Ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, εἶπεν ὁ Μ. Γ., σὰς εἶπα, ὅτι δὲν ἔχω καμμίαν — κάμετε σεῖς μίαν, μόνον δώσατέ με μίαν συμβουλὴν.»

«Τοιοῦτόν τι εἶναι πρωτοφανές, εἶπεν ὁ δικηγόρος, ἀλλ' ἀφοῦ τὸ θέλεις θὰ κάμω κατὰ τὴν ἀρέσκειάν σου! Λαβὼν δὲ τεμάχιον χάρτου, ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν διπλώσας τὸ ἐνεχείρισεν εἰς τὸν μπάριμπα Γιάννην, εἰπὼν, «Ἰδοὺ, αὕτη εἶναι ἡ συμβουλὴ μου.»

«Καὶ τώρα τί κάμνει νὰ πληρώσω διὰ τὸν κόπον σας, κύριε; ἤρώτησεν ὁ Μ. Γ. θέσα; τὸ χαρτίον εἰς τὸ θυλάκιόν του χωρὶς νὰ τὸ ἐξετάσῃ.

«Μόνον τέσσαρας δραχμὰς,» ἀπεκρίθη ὁ δικηγόρος.

Ὁ μπάριμπα Γιάννης πληρώσας τὰ δικηγόρικα του μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου εὗρε τὴν σύζυγόν του συζητοῦσαν μὲ τινὰς ἐργάτας, ἃν ἔπρεπε ν' ἀποθηκεύσουν τὸ χορτάρι, τὸ ὁποῖον εἶχον ἐπὶ δύο ἡμέρας ἥπλωμένον εἰς τὸν ἥλιον νὰ ξηρανθῇ· ἐζητήθη δὲ καὶ ἡ γνώμη αὐτοῦ, ἃν ἔπρεπε νὰ τὸ συνάξουν ἢ ὄχι.

«Νὰ σὲ εἶπω τὴν ἀλήθειαν, γυναῖκα, εἶπε, οὐ γνωρίζεις. ὅτι δὲν γνωρίζω πολὺ ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἐπῆγα ὅμως σήμερον κάτω ἐκεῖ εἰς τοῦ δικηγόρου Λ. καὶ μὲ ἔδωκε μίαν ἀπὸ ἐκεῖνας τὰς συμβουλὰς, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀσφαλταί. Ἀς ἰδοῦμε τί λέγει αὐτός. Ἐξαγαγὼν δὲ τὸ χαρτίον τοῦ δικηγόρου ἐκ τοῦ θυλακίου του καὶ ἀνοίξας ἀνέγνωσε, «Τὸ σημερινὸν ἔργον, αὔριον μὴ τὸ ἀφίνης.» «Λοιπὸν, ἐξεφώνησεν, ὁ χόρτος πρέπει ν' ἀποθηκευθῇ, ὁ δικηγόρος Λ. ποτὲ δὲν λαθεύει εἰς τὰς συμβουλὰς του.»

Καὶ πραγματικῶς ὁ χόρτος μεταφέρθη εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν δὲ νύκτα ἐκεῖνην ἔβρεξε τόσοσιν πολὺ, ὥς θὰ κατεστρέφετο, ἃν ἔμενεν εἰς τὸ ὑπαιθρον. Οὕτως ἡ συμβουλὴ τοῦ δικηγόρου Λ. ἀπεδείχθη καλὴ, ὁ δὲ μπάριμπα Γιάννης, ἐκήρυττεν, ὅτι ἤξιζεν ὄχι 4 δραχ., ἀλλὰ 104!

Ἡ συμβουλὴ αὕτη εἶναι καλὴ διὰ πάντα ἄνθρωπον, καὶ ἐφαρμόζεται ὠφελίμως εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ πᾶσαν περίστασιν τῆς ζωῆς. Λοιπὸν, μικροὶ μου ἀναγνώσται. Ἐχετε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ὥραιαν ταύτην συμβουλὴν καὶ ποτὲ μὴν ἀφίνετε τὸ σημερινὸν ἔργον εἰς τὴν αὔριον.